

Dosarul nr. Ira-1503/2022
1-21005176-01-Ira-18102022

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte - Timofti Vladimir

Judecători - Cobzac Elena, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie

judecând, fără citarea părților recursul ordinar declarat, de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Bălți – Gavdiuc Valentina prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 iulie 2022, în cauza penală privindu-l pe

Pleşca Bogdan xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 14.01.2021-10.06.2021;

2. Instanța de apel: 24.08.2021-26.07.2022;

3. Instanța de recurs: 18.10.2022-06.12.2022.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca sediul Central din 10 iunie 2021, cauza fiind examinată în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a fost încetat procesul penal în cauza penală privindu-l pe Pleșca Bogdan de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu liberarea acestuia de răspundere penală și cu atragere la răspundere contravențională conform art. 55 Cod penal, aplicându-i sancțiunea contravențională sub formă de amendă în valoare de 75 (șaptezeci și cinci) unități convenționale, ceea ce constituie suma de 3750 (trei mii șapte sute cinzeci) lei.

1.2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Pleșca Bogdan în noaptea de 25 spre 26 mai 2020, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestor urmări, prin înțelegere prealabilă și împreună cu alte persoane în privința cărora cauza a fost desjunsă, aflându-se pe stradă în loc public în xxxxx, din intenții huliganice, încâlcind grosolan ordinea publică, exprimată printr-o vădită lipsă de respect față de societate, în urma unui conflict iscat cu Crețu Dionisie, xxxxx, i-au aplicat ultimului mai multe lovituri peste diferite părți ale corpului, cauzându-i conform raportului de constatare nr. 202029P0169 din 26 mai 2020 leziuni corporale sub formă de excoriație frontal pe stânga, o plagă pe obrazul drept, fractura osului nazal fără deplasare, o echimoză pe hemetoracile stâng, care s-au produs prin mecanisme de lovire și

fricțiune cu obiect contondent, condiționează o dereglare de scurtă durată a sănătății și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporale ușoară.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmate de probele administrate, instanța a reținut că, în drept faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.287 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu semnele calificative: huliganismul, adică acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicare a violenței asupra persoanelor, precum și acțiuni care, prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, acțiuni săvârșite de patru persoane.

2. Sentința menționată a fost atacată *cu apel*, de către procurorul în Procuratura raionului Soroca Bodi Serghei, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Pleșca Bogdan să fie declarat vinovat în baza art.287 alin. (2) lit. b) Cod penal și a-i stabili o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 637 u.c., echivalent a 31850 lei.

2.1 În motivarea apelului acuzarea a indicat că, instanța în mod nefondat și neîntemeiat a aplicat în privința lui Pleșca Bogdan prevederile art. 55 Cod penal și l-a atras la răspundere contravențională, considerând că pedeapsa respectivă este o sancțiune ne semnificativă în raport cu pericolul social al faptei comise de inculpat.

În acest sens se notează că, prima instanță la stabilirea pedepsei lui Pleșca Bogdan nu a luat în considerație că ultimul a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, fapta fiind comisă din intenții huliganice, cu încălcarea grosolană a ordinii publice, exprimată printr-o lipsă de respect față de societate, cu aplicarea violenței asupra persoanelor, prin participare, considerând că, lui Pleșca Bogdan, pentru fapta comisă, urma să-i fie stabilită o pedeapsă penală sub formă de amendă, care va fi echitabilă și proporțională cu gravitatea infracțiunii săvârșite.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 iulie 2022, a fost admis apelul procurorului, inclusiv din alte motive decât cele invocate, cu casarea parțială a sentinței în latura penală și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Pleșca Bogdan a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal și în baza acestei legi, cu aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 600 (șase sute) unități convenționale, ceea ce constituie 30000 (treizeci mii) lei.

Prin aceeași decizie a fost dispusă încetarea procesul penal în cauza lui Pleșca Bogdan recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu liberarea acestuia de executarea pedepsei penale stabilite prin prezenta decizie în temeiul art. 2 alin. (1) din Legea nr. 243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

În rest dispozițiile sentinței au fost menținute fără modificări.

3.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că, instanța de fond la data examinării cauzei a stabilit corect starea de fapt și de drept, ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, încadrând just acțiunile inculpatului

Pleşca Bogdan în baza dispozițiilor art.287 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu semnele calificative: *huliganismul, adică acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiuni care, prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, acțiuni săvârșite de patru persoane.*

Concluzia descrisă se confirmă prin probe pertinente și concludente care au fost cercetate de instanța de fond și care în ansamblul lor, din punctul de vedere al coroborării, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate.

La fel, instanța de apel a reținut că, sentința în această parte corespunde prevederilor art.384; 389; 364¹ Cod de procedură penală, conține probe de vinovăție acceptate de inculpat și sub acest aspect sentința nici nu se contestă.

Reieșind din motivele invocate în apel, instanța de apel a reținut că, apelantul este de acord cu starea de fapt stabilită de prima instanță, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă nu este de acord cu pedeapsa stabilită.

Într-o altă ordine de idei instanța de apel a remarcat că, deși sentința nu a fost contestată în partea calificării faptei inculpatului, instanța de apel a constatat că, prin Hotărârea Curții Constituționale nr.25 din 12 august 2021 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 287 alin. (1) Cod penal (neclaritatea normelor care incriminează infracțiunea de huliganism), s-a declarat neconstituțional cuvântul „grosolan” și textul „cinism sau” din articolul 287 alin. (1) Cod penal, adoptat prin Legea nr. 985 din 18 aprilie 2002.

Astfel, ținând cont de împrejurările apărute ulterior emiterii verdictului judiciar de condamnare a lui Pleșca Bogdan în baza art.287 alin. (2) lit. b) Cod penal, instanța de apel a constatat fapta inculpatului ca fiind dovedită în dimensiunea imputată acestuia, cu exceptarea mențiunii „grosolan” și atribuirea indicilor calificativi a infracțiunii de huliganism în forma incriminată conform art.287 alin. (2) lit. b) Cod penal potrivit noilor modificări.

Pe baza stării de fapt confirmate de probele administrate, instanța de apel a reținut că, în drept, fapta inculpatului Pleșca Bogdan întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.287 alin. (2) lit. b) Cod penal, după indicii calificativi: *huliganismul, adică acțiuni intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiuni care, prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, acțiuni săvârșite de patru persoane.*

În continuare, analizând temeiul nominalizat în raport cu motivele invocate în apel și argumentele participanților la proces instanța de apel a constatat că, acesta își găsește confirmare la judecarea apelului declarat de acuzatorul de stat, existând motive temeinice de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate în partea individualizării și stabilirii pedepsei.

Astfel, ținând cont de circumstanțele enunțate instanța de apel a considerat că, prima instanță pripit și eronat a reținut că este posibilă corectarea inculpatului Pleșca Bogdan prin liberarea acestuia de răspundere penală și cu atragerea la răspundere

contravențională conform art. 55 Cod penal, fără a ține cont de pericolul social al acțiunilor inculpatului, și anume comiterea infracțiunii într-un loc public, cu aplicarea violenței asupra persoanei, acțiunile fiind comise de 4 persoane, împrejurări ce determină aplicarea față de inculpat a pedepsei penale, întru evitarea comiterii pe viitor a faptelor similare atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

Prima instanță în motivarea aplicării prevederilor art. 55 Cod penal a invocat că, inculpatul își satisface serviciul militar, conform referinței de serviciu se caracterizează ca un militar disciplinat, obligațiile de serviciu le îndeplinește la un nivel bun, se bucură de stimă și autoritate din partea camarazilor, este un militar activ și capabil, manifestându-și intenția de a-și construi o carieră militară, precum și faptul că este la prima abatere, se căiește de cele comise, a comis o infracțiune mai puțin gravă, la domiciliu se caracterizează pozitiv, considerând că nu este rațional de a-i aplica pedeapsa penală.

În opinia instanței de apel, circumstanțele invocate de prima instanță în vederea aplicării art. 55 Cod penal sunt simple împrejurări ce caracterizează o persoană și acestea nu pot fi luate în considerație la aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal.

În contextul celor descrise supra, instanța de apel a constatat că, la individualizarea pedepsei penale ce urma a-i fi stabilită lui Pleșca Bogdan instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal.

Astfel, la individualizarea categoriei pedepsei instanța de apel a luat în considerație că, inculpatul Pleșca Bogdan a fost găsit vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, care potrivit alin. (3) art. 16 Cod penal se califică ca fiind mai puțin gravă.

La stabilirea categoriei pedepsei instanța de apel a luat în considerație faptul că, inculpatul Pleșca Bogdan și-a recunoscut vina, se căiește de cele comise, a comis pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă, este angajat în câmpul muncii, se caracterizează pozitiv, precum și lipsa circumstanțelor agravante.

Având în vedere circumstanțele expuse supra, dar și scopul legii penale, adică cel al corectării și reeducării inculpatului, ținând cont de personalitatea inculpatului, instanța de apel a considerat că, scopul pedepsei penale poate fi atins fără izolarea lui Pleșca Bogdan de societate, și anume prin numirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 600 (șase sute) unități convenționale, ceea ce constituie 30000 (treizeci mii) lei, care va fi una echitabilă și rezonabilă pentru faptele comise ținând cont că, inculpatul Pleșca Bogdan și-a recunoscut integral vina, solicitând examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

Într-o altă ordine de idei, instanța de apel a reținut că, deși inculpatul Pleșca Bogdan a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, acesta urmează a fi liberat de la executarea pedepsei stabilite prin prezenta sentință din următoarele considerente.

La caz, instanța de apel a reținut că, în cadrul examinării cauzei în fond în prima instanță inculpatul Pleșca Bogdan și-a recunoscut vina, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, iar în fața instanței de apel prin cerere scrisă a solicitat aplicarea în privința sa a actului de amnistie, astfel, se constată că, la cazul dedus

judecății sunt aplicabile prevederile art. 2 alin. (1) din Legea nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Prin urmare, luând în considerație că pe parcursul examinării cauzei penale a fost stabilită cu certitudine vinovăția inculpatului Pleșca Bogdan în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, infracțiune care a fost comisă până la intrarea în vigoare a Legii nr. 243 din 24.12.2021, pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă a închisorii de până la 5 ani, inculpatul și-a recunoscut vina și și-a dat acordul la aplicarea actului de amnistie, constatându-se lipsa temeiurilor prevăzute la art. 6 alin. (1) din Legea nr. 243 din 24.12.2021 care ar împiedica aplicarea actului de amnistie de către instanța de judecată, instanța de apel a conchis asupra liberării lui Pleșca Bogdan de la executarea pedepsei sub formă de amendă stabilite prin prezenta decizie, or, amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale, a executării pedepsei, precum și altor consecințe ale condamnării.

4. Decizia instanței de apel este atacată, cu *recurs ordinar* de către a acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscriptie Bălți – Gavdiuc Valentina care indicând temeiul prevăzute la art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită admiterea recursului, casarea deciziei cu dispunerea rejudecării cauzei de instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs.

4.1 În motivarea recursului procurorul indică că:

- instanța de apel, corect a concluzionat asupra faptului, că inculpatul Pleșca Bogdan cade sub incidența Legii nr. 243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia, corect l-a liberat de la executarea pedepsei penale, însă incorect a încetat procesul penal;

- instanța de apel, în rezultatul cercetării judiciare, după constatarea vinovăției lui Pleșca Bogdan în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. 2) lit. b) Cod penal, urma să adopte o decizie de condamnare în baza prevederilor art. 389 alin.(4) pct. 2) Cod procedură penală, prin recunoașterea vinovăției pe articolul încriminat, cu liberarea de la executarea pedepsei.

5. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să admită recursul, cu casarea hotărârii atacate și să dispună rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată, dacă constată că eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de către recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că este pertinent în speța dată temeiul pentru recurs invocat de recurent și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume, că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În corespundere cu art. 414 alin. (1), (2), (5) și (6) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

Potrivit art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță. În corespundere cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Totodată, conform art. 1 alin. (1), art. 7 alin. (1) – (8) Cod de procedură penală, procesul penal reprezintă activitatea organelor de urmărire penală și a instanțelor judecătorești desfășurată în conformitate cu prevederile prezentului cod, exceptând doar situațiile când prioritate au reglementările internaționale sau când unele prevederi legale sunt declarate neconstituționale. Potrivit art. 2 alin. (4) Cod de procedură penală, normele juridice cu caracter procesual din alte legi naționale pot fi aplicate numai cu condiția includerii lor în prezentul cod.

Astfel, în corespundere cu art. 107 alin. (1) Cod penal, amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei, fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei. Potrivit art. 275 pct. 4) Cod de procedură penală, urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile în care a intervenit amnistia. Conform art. 285 alin. (2) și (7) Cod de procedură penală, încetarea urmăririi penale are loc în cazurile de nereabilitare a persoanei, prevăzute la art. 275 pct. 4)–9) din prezentul cod.

Încetarea urmăririi penale și liberarea persoanei de răspundere penală nu pot avea loc contrar voinței acesteia. În acest caz, urmărirea penală continuă.

Potrivit art. 350 alin. (1) Cod de procedură penală, dacă în ședința preliminară s-au constatat temeiurile prevăzute în art. 332, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă. Conform art. 332 alin. (1) și (5) Cod de procedură penală, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 285 alin. (2), instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă. În cazul prevăzut la art. 275 pct. 4), încetarea procesului penal nu se admite fără acordul inculpatului. În acest caz, procedura continuă în mod obișnuit.

Potrivit art. 384 alin. (1), (3) și (4) Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de

achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) și (4) pct. 2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare se adoptă cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei în cazul amnistiei conform art. 107 Cod penal.

Potrivit art. 394 alin. (1) pct. 1), 2) și 5), alin. (4) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă: descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe, încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului.

Partea descriptivă a sentinței de încetare a procesului penal trebuie să conțină descrierea și motivarea temeiurilor pentru încetarea procesului penal.

Conform art. 395 alin. (1) pct. 2) și 3) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate constatarea că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală, categoria și mărimea pedepsei aplicate inculpatului. În caz dacă instanța îl găsește pe inculpat vinovat, dar îl liberează de pedeapsă pe baza prevederilor respective ale Codului penal, ea este obligată să menționeze aceasta în dispozitivul sentinței.

Potrivit art. 396 pct. 2) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinței de încetare a procesului penal trebuie să cuprindă dispoziția de încetare a procesului penal și motivul pe care se întemeiază încetarea procesului.

În corespundere cu art. 1 alin. (4) din Legea nr. 243 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, aplicarea amnistiei față de persoanele inculpate se decide de instanța de judecată, la faza de judecare a cauzei.

Art. 2 alin. (1) și (4) prescriu că, procesele penale în privința infracțiunilor săvârșite până la adoptarea prezentei legi, pentru care Codul penal nr.985/2002 prevede drept pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani, încetează la faza de judecare a cauzei, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege.

În privința persoanei care refuză încetarea procesului penal, conform alin. (1) din prezentul articol, instanța de judecată, la pronunțarea sentinței, poate hotărî încetarea procesului penal dacă, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată, inculpatul întrunește criteriile stabilite la art. 1 și nu cade sub incidența art. 6.

Însă, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, rejudecând cauza conform regulilor generale, potrivit descriptivului și dispozitivului deciziei contestate (pct. 4. din decizie): dispunând, neclar, în dispozitiv că „ ... *încetarea procesul penal în cauza lui Pleșca Bogdan recunoscut vinovat de*

săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu liberarea acestuia de executarea pedepsei penale stabilite prin prezenta decizie în temeiul art. 2 alin. (1) din Legea nr. 243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.”, nu a respectat procedura de aplicare a actului de amnistie prevăzută de normele Codului de procedură penală, enunțate supra.

Astfel, consecutivitatea prescripțiilor din art. 1 alin. (1), 7 alin. (1) – (8), 2 alin. (4), 275 pct. 4), 285 alin. (2) și (7), 350 alin. (1), 332 alin. (1) și (5), 384 alin. (1), (3) și (4), 389 alin. (1) și (4) pct. 2), 394 alin. (1) pct. 1), 2) și 5), 395 alin. (1) pct. 2) și 3) Cod de procedură penală, atestă clar și concludent că încetarea procesului penal în cazul amnistiei poate fi dispusă doar de instanța de fond, și până la începerea cercetării judecătorești, când inculpatul consimte (art. 350 alin. (1), 332 alin. (1) Cod de procedură penală).

Ulterior însă, dat fiind că procedura continuă în mod obișnuit (art. 332 alin. (5) Cod de procedură penală), instanțele de fond și de apel (art. 413 alin. (1), art. 415 alin. (1) pct. 2), 419 Cod de procedură penală), hotărăsc asupra învinuirii înaintate inculpatului și aplicarea actului de amnistie doar prin adoptarea sentinței sau deciziei, de condamnare, când vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată, iar în dispozitiv - cu constatarea că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală, cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei (art. 384, 389 alin. (1) și (4) pct. 2), 394, 395 Cod de procedură penală).

În același timp, legiuitorul în prevederile art. 391 Cod de procedură penală (sentința de încetare a procesului penal), nu a statuat că, după ce procedura continuă în mod obișnuit și instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului, ea va adopta o sentință de încetare a procesului penal în cazul aplicării actului amnistiei, cât, de altfel, și a prescripției. Or, aceste două cazuri de nereabilitare a persoanei, spre deosebire de celelalte situații similare, regăsite în art. 391 Cod de procedură penală, sunt soluționate, după faza ședinței preliminare (art. 332 alin. (5), 384 Cod de procedură penală), doar în cadrul adoptării unei sentințe sau decizii (instanței de apel) de condamnare, în virtutea esenței sale procedurale și a specificului de a hotărî asupra învinuirii formulate inculpatului în condițiile prescrise la art. 389, 394 alin. (1) și (2) și 395 Cod de procedură penală, spre deosebire de cele prevăzute în art. 394 alin. (4) și 396 Cod de procedură penală, adică cele proprii unei sentințe de încetare.

Mai mult, prevederile de drept enunțate nu sunt declarate neconstituționale și nici nu contravin reglementărilor internaționale, pentru a fi exceptate și omise, deci urmează a fi aplicate întocmai (art. 1 alin. (1), art. 7 alin. (1) – (8) Cod de procedură penală).

Astfel, împrejurările enunțate relevă, în mod clar și evident, că instanța de apel nu a judecat apelul în conformitate cu rigorile prevăzute de lege, deoarece a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția și nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului ordinar, casării totale a deciziei și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe corespunzător și în strictă conformitate cu prevederile legii penale și procesual-penale asupra tuturor circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei și să țină seama de cele invocate în prezenta decizie și nemijlocit de motivele casării acesteia, să înlăture omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

6. În conformitate cu prevederile art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat, de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Bălți – Gavdiuc Valentina.

Casează, total, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 iulie 2022, în cauza penală privindu-l pe *Pleşca Bogdan xxxxx*, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Decizia motivată pronunțată la **26 ianuarie 2023**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie